

CORNELIUS

HJM Sales, 15-09-2017

Geliefde broeders en zusters, in onze gemeente bracht vorige week een broeder een preek over een (waarschijnlijk Romeinse) hoofdman over honderd, die tot Jezus kwam met het verzoek om zijn ernstig zieke knecht te genezen. Hij woonde in Kapernaüm, een stadje aan de oever van het Meer van Galiléa en deed goede dingen. Zo bouwde hij uit liefde voor het Joodse volk een synagoge. Zelfs de Joodse ouderlingen vonden hem waardig, dat Jezus het verzoek (nb. van een heidense man!) zou honoreren en dat wil heel wat zeggen! Deze man had groot geloof, zei Jezus. Daarom genas Hij de knecht. U kunt dit alles lezen in Matth. 8:5-10 en Luk. 7:1-10.

Ik wil thans enkele woorden wijden aan het verhaal over een andere (Romeinse) hoofdman over honderd, genaamd Cornelius. Deze hoofdman woonde in Cesaréa, een stadje aan de kust van de Middellandse Zee in Israël. Over de betekenis van zijn naam is men het niet eens. Sommigen zeggen, dat de naam Cornelius overkomstig is van het Latijnse “cornu” dat wil zeggen “hoorn” en daarom “de gehoornde” betekent. Anderen zeggen dat het afkomstig is van een woord dat “horen” betekent. Hoe het ook zij, beide betekenissen zouden te maken kunnen hebben met de overwinningen die hij in geestelijk opzicht boekte. Want ook deze hoofdman was godzalig en godvrezend en deed veel aalmoezen aan het Joodse volk.

Hand. 10:1-6 – “En er was een zeker man te Cesaréa, met name Cornelius, een hoofdman over honderd, uit de bende, genaamd de Italiaanse; Godzalig en vrezende God, met geheel zijn huis, en doende vele aalmoezen aan het volk, en God geduriglijk biddende. Deze zag in een gezicht klaarlijk, omtrent de negende ure des daags, een engel Gods tot hem inkomen, en tot hem zeggende: Cornelius! En hij, de ogen op hem houdende, en zeer bevreesd geworden zijnde, zeide: Wat is het Heere? En hij zeide tot hem: Uw gebeden en uw aalmoezen zijn tot gedachtenis opgekomen voor God. En nu, zend mannen naar Joppe, en ontbied Simon, die toegenaamd wordt Petrus. Deze ligt te huis bij een Simon, lederbereider, die zijn huis heeft bij de zee; deze zal u zeggen, wat gij doen moet.”

Cornelius was een heiden. Hij kende de ware, enige God niet, maar zocht Hem wel. Hij deed veel goede dingen en zocht God gedurig in de gebeden. Zulke personen met een eerlijk, waarachtig hart zal God nooit voorbij gaan. Hij vergeet ze niet! En daarom zond God hem een engel met een dubbele boodschap: a. God heeft jouw aalmoezen en gebeden in gedachtenis genomen; b. Zend mannen naar Simon Petrus in Joppe en laat hem komen. Simon Petrus zal je vertellen wat je moet doen.

Wellicht kent u het verhaal. Cornelius zond drie knechten naar Petrus, die in de tussentijd door God, middels een visioen over allerlei volgens de Joodse godsdienst onreine dieren, was duidelijk gemaakt, dat hij geen mensen mocht afwijzen omdat zij heidenen waren. Petrus ontving de knechten in zijn huis, die zeiden volgens Hand. 10:22 – “.....: Cornelius, een hoofdman over honderd, een rechtvaardig man, en vrezende God, en die goede getuigenis heeft van het ganse volk der Joden, is door Goddelijke openbaring vermaand van een heiligen engel, dat hij u zou ontbieden te zijnen huize, en dat hij van u woorden der zaligheid zou horen.”

Het woord “vermaand” komt van het Griekse “chrema'tizo”, dat “adviseren, waarschuwen, onderrichten” betekent. M.a.w. Cornelius, godvrezend, maar een man met een hoge positie, had zich door de engel laten adviseren en waarschuwen. Om Petrus te halen (en daarmee naar diens verhaal over Jezus te luisteren)! Uiteraard was het Gods doel, dat Cornelius daarna het reddende Evangelie zou horen en vervuld zou worden met de Heilige Geest.

Dit geeft ons te denken, dat er zo veel christenen zijn die zich niet echt door Gods Woord laten adviseren en leiden. Ananias vertelde Paulus in Hand. 9:17, dat het Jezus' wil was, dat hij met de Heilige Geest vervuld zou worden, zodat Paulus schreef in Efez. 5:18 – “Wordt vervuld met de Heilige Geest”. Jezus Zelf gebod Zijn discipelen in Luk. 24:49 – “En ziet, Ik

zende de belofte Mijns Vaders op u; maar blijft gij in de stad Jeruzalem, totdat gij zult aangedaan zijn met kracht uit de hoogte.” Toch negeren veel christenen dit.

Petrus ging met de knechten van Cornelius mee en zijn eerste opmerking tegen Cornelius, toen hij hem ontmoette, was: *“Ik ben zelf ook een gewoon mens en God heeft mij getoond dat ik geen mens onheilig of onrein mag noemen.”* (Hand. 10:26,28). Dit is een geweldige bemoediging voor wie zoekt naar de vervulling met de Heilige Geest. God kijkt met heel andere ogen naar ons dan wij naar elkaar zien. Nu is het genadetijd en Hij wil Zijn geweldige zegen uitgieten over ieder die Hem zoekt. Hoe onheilig wij waren of wat wij ook gedaan hebben speelt geen rol, omdat Jezus daarvoor de doodstraf heeft ondergaan.

Maar Petrus wilde wél van Cornelius persoonlijk weten, wat zijn motivatie was om hem te ontbieden (Hand. 10:29). In Hand. 10:30-33 staat Cornelius' verhaal: *“En Cornelius zeide: Over vier dagen was ik vastende tot deze ure toe, en ter negende ure bad ik in mijn huis. En ziet, een man stond voor mij, in een blinkend kleed, en zeide: Cornelius! uw gebed is verhoord, en uw aalmoezen zijn voor God gedacht geworden. Zend dan naar Joppe, en ontbied Simon, die toegenaamd wordt Petrus; deze ligt te huis in het huis van Simon, den lederbereider, aan de zee, welke, hier gekomen zijnde, tot u spreken zal. Zo heb ik dan van stonde aan tot u gezonden, en gij hebt welgedaan, dat gij hier gekomen zijt. Wij zijn dan allen nu hier tegenwoordig voor God, om te horen al hetgeen u van God bevolen is.”* Herkent u de ernst en volharding van Cornelius? Hij wilde absoluut de levende God leren kennen. En God antwoordde hem. Zou God dan niet Zijn kinderen antwoorden, die Jezus reeds hebben aangenomen en ernstig en begerig verlangen naar de vervulling met de Heilige Geest? Maar Cornelius leert ons een in dit verband heel erg belangrijk aspect: *“Wij zijn dan allen nu hier tegenwoordig voor God, om te horen al hetgeen u van God bevolen is.”* Cornelius stond open voor Gods bevel. Willen wij wérkelijk in alles Gods wil doen?

Wat vervolgens gebeurt, is zo geweldig. Petrus begint met te zeggen: *“Ik verneem in der waarheid dat God geen aannemer des persoons is, maar ieder die Hem vreest en gerechtigheid werkt, is aangenaam voor Hem.”* (Hand. 10:34). Vervolgens begint hij het Evangelie te verkondigen, nl. redding door Jezus op grond van geloof in Zijn Offer aan het kruis. En dan, terwijl hij nog spreekt, valt Gods Geest op álle aanwezigen. Hand. 10:44-48 – *“Als Petrus nog deze woorden sprak, viel de Heilige Geest op allen, die het Woord hoorden. En de gelovigen, die uit de besnijdenis waren, zovelen als met Petrus gekomen waren, ontzetten zich, dat de gave des Heiligen Geestes ook op de heidenen uitgestort werd. Want zij hoorden hen spreken met vreemde talen, en God groot maken. Toen antwoordde Petrus: Kan ook iemand het water weren, dat dezen niet gedoopt zouden worden, welke den Heiligen Geest ontvangen hebben, gelijk als ook wij? En hij beval, dat zij zouden gedoopt worden in den Naam des Heeren. Toen baden zij hem, dat hij enige dagen bij hen wilde blijven.”*

Wilt u weten wat de Schrift zegt over de precieze reden, waarom deze heidenen werden vervuld met de Heilige Geest? Lees dan Hand. 15. In een apostolische vergadering in Jeruzalem over de manier van omgaan met de heidenen, o.a. of deze besneden moesten worden, zei Petrus het volgende in Hand. 15:8-9 – *“En God, de Kenner der harten, heeft hun getuigenis gegeven, hun gevende den Heiligen Geest, gelijk als ook ons; En heeft geen onderscheid gemaakt tussen ons en hen, gereinigd hebbende hun harten door het geloof.”* God, Die onze harten door en door kent, had het geloof in de harten van Cornelius en de aanwezigen gezien tijdens het beluisteren van het Evangelie. En dit geloof had de harten gereinigd, zodat de Heilige Geest als een stormwind de harten kon vullen.

Geliefde broeders en zusters, we zien hoe ontzettend graag de Heilige Geest wil wonen in door geloof gereinigde harten. Geloven wij wérkelijk om Hem te ontvangen?

Moge de Heiland u en mij deze week overvloedig zegenen. Amen.